

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci

žalobce: J. H.
bytem

proti
žalované: České správě sociálního zabezpečení
se sídlem Křížova 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19.2.2020, č.j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Ve včas podané žalobě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované, vydané dne 19.2.2020 pod č.j. X, kdy žalovaná v námitkovém řízení rozhodla tak, že námitky žalobce proti rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 12.12.2019 se zamítají a uvedené rozhodnutí se potvrzuje.
2. Pokud jde o toto citované rozhodnutí ze dne 12.12.2019 tímto rozhodnutím ČSSZ zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zák.č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a s přihlédnutím k čl. 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Vsetín ze dne 26.11.2019,

podle kterého není účastník řízení invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10 %.

3. Z odůvodnění rozhodnutí ČSSZ ze dne 19.2.2020 pak také vyplývá, že v rámci námitkového řízení byl znovu přezkoumán zdravotní stav a schopnost výdělečné činnosti žalobce, a to posudkovou lékařkou ČSSZ, která v novém přezkumu zdravotního stavu účastníka řízení dospěla po prostudování veškeré dostupné podkladové zdravotní dokumentace k závěru, že u žalobce jde nepochybně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ten ale omezuje jeho fyzické schopnosti jen lehce a má jen menší vliv na pokles jeho pracovní schopnosti, nikoliv natolik významný, aby byl důvodem k invaliditě, byť je účastník řízení subjektivně jiného názoru.
4. Lékařka ČSSZ tedy dospěla rovněž k závěru, že zdravotní stav posuzovaného žalobce neodpovídá žádnému stupni invalidity.
5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že podle ust. § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění (dále jen „zdp“) se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doložené výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
6. V otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je žalovaná ve správním řízení vázána posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zák.č. 582/1991 Sb., v rámci řízení o námitkách pak podle ustanovení § 88 odst. 9 uvedeného zákona svým lékařem, neboť obdobně jako při posouzení míry poklesu pracovní schopnosti se jedná o otázku odbornou, vyžadující znalosti v oboru medicíny a též v oboru posudkového lékařství.
7. Co se týče náležitostí posudku, tyto upravuje s účinností od 1.1.2010 ustanovení § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., podle něhož posudek o invaliditě musí obsahovat kromě formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míru poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity. Náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti.

8. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem žalované dne 14.2.2020 bylo zjištěno, že u žalobce lze sice konstatovat dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zák.č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů, ale nelze u něj konstatovat invaliditu dle ustanovení

§ 39 odst. 1 citovaného zákona, když byla míra poklesu jeho pracovní schopnosti způsobená dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem určena ve výši 10 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je přitom dle lékařky České správy sociálního zabezpečení zdravotní postižení uvedené v kapitole X. (Postižení dýchací soustavy), oddíl B (Dolní dýchací cesty), položce 1a (Chronická obstrukční plicní nemoc (CHOPN) lehké funkční postižení, stavy bez nutnosti hospitalizace, stavy kdy není respektováno doporučení přestat kouřit), přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 5 - 10 %. Jedná se o lehké funkční postižení bez vývoje nemoci, posuzovaný je hodnocen při hranici 10 % a to s ohledem na ostatní nemoci, které splňují podstatu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V tomto hodnocení je zohledněn i dopad nemocí na pracovní zapojení. Nelze prokázat těžší funkční postižení.

9. Na základě takto provedeného komplexního přezkumu dospěla lékařka ČSSZ k výsledku, že posudkový závěr lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Vsetín ze dne 26.11.2019 lze potvrdit, neboť invaliditu u žalobce skutečně shledat nelze, když lze stanovit pokles pracovní schopnosti maximálně ve výši 10 %. Přesvědčení žalobce, že mu invalidita a tím i invalidní důchod náleží, je pouze jeho subjektivním pocitem a nemá oporu ve výsledcích opakovaně provedeného dokazování.
10. S ohledem na námítky žalobce navrhovala žalovaná důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR, která je ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb. povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.
11. Krajský soud v Brně v rámci dokazování nechal posoudit zdravotní stav a schopnost výdělečné činnosti žalobce PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně. Posudková komise posudek vypracovala dne 5.8.2020, když jednala ve správném a zákonném složení posudkové komise, když předsedkyní posudkové komise byla posudková lékařka a další lékařka přítomná u jednání byla lékařka pracující v oboru interního lékařství.
12. Posudková komise po zhodnocení lékařských zpráv, které v posudku uvedla, stanovila diagnostický souhrn, uvedla že u žalobce se jedná o chronickou obstrukční plicní nemoc středně těžkého stupně, stav po cévní mozkové příhodě v 12/2019, hypertenzi, tabakismus a alkoholismus v anamnéze, stav po omrzlinách prstů dolních končetin, stav po amputaci koncových článků 1. - 5. prstu vlevo v roce 2010.
13. Posudková komise pak dále uvedla v posudkovém zhodnocení a posudkovém závěru, že se jedná o posuzovaného vyučeného v dělnické profesi a pracujícího jako dělník. Z lékařské dokumentace vyplývá, že posuzovaný je již několik let (záznamy dokumentovány od roku 2014) léčen a sledován pro plicní onemocnění – chronickou obstrukční plicní nemoc. Pro

tyto potíže byl posuzovaný hospitalizován na odborném plicním pracovišti ve FN Trenčín v roce 2014, 2015 a 3x v roce 2016, dále již bez dokumentovaných hospitalizací, sledován ambulantně. Ze záznamu vyplývá, že docházka na odborná pracoviště probíhala v četnosti 1x – 2x za rok, posuzovaný opakovaně nedodržoval doporučená léčebná opatření – dokumentován přetrvávající tabakismus, při kontrole 3/2019 udává 3 cigarety denně, v 6/2018 10 cigaret za den.

14. K datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 19.2.2020 bylo u posuzovaného prokázáno plicní onemocnění středně těžkého stupně, dle spirometrie prokázána středně těžká porucha ventilace, v posledních 3 letech, tj. v roce 2017, 2018 a 2019 bez nutnosti hospitalizace pro plicní onemocnění, stav zvládán ambulantní léčbou s dokumentovanou kontrolou 1x – 2x za rok, bez průkazu dvou a více exacerbací ročně, s pokračujícím nerespektováním doporučeného léčebného opatření přestat kouřit.
15. Tento stav z posudkového hlediska odpovídal – 1b - středně těžkému funkčnímu postižení s poklesem pracovní schopnosti v rozmezí 15 – 30 %. Nejednalo se o stav s těžkým funkčním postižením, neboť nebyla naplněna kritéria dvou a více exacerbací ročně a ani nutnosti občasných hospitalizací. Nejednalo se o stav se zvláště těžkým funkčním postižením, neboť nebylo prokázáno chronické respirační selhání.
16. Hypertenze byla u posuzovaného hraničně kompenzována, bez průkazu orgánových komplikací.
17. Stav po amputaci koncových článků 1. – 5. prstů levé nohy z roku 2010 neměl posudkový dopad.
18. Posuzovaný prodělal hemoragickou cévní mozkovou příhodu 2.12.2019 s fatickou poruchou, byl hospitalizován na neurologickém pracovišti, zaléčen, dle dokumentace propuštěn s reziduální smíšenou dysartrií a frustní monoparezou pravé horní končetiny akrálně.
19. K datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 19.2.2020 nenaplněval stav po cévní mozkové příhodě kritéria dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, neboť od příhody uplynuly pouze 2 měsíce, nebyla ukončena rekonvalescenční a rehabilitační léčba. Výsledný funkční stav po proběhlé cévní mozkové příhodě může být zhodnocen s jeho případnými funkčními následky až s delším časovým odstupem.
20. V posudkovém závěru pak PK uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla chronická obstrukční plicní nemoc středně těžkého stupně.
21. Pokles pracovní schopnosti posuzovaného PK hodnotí dle přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., ve znění platném od 1.1.2010 následovně:
22. kapitola X, oddíl B, položka 1b) ve výši 25 % (rozpětí 15 – 30 %).

23. Při zohlednění všech prokázaných zdravotních potíží, profesního zařazení posuzovaného a zejména s ohledem na skutečnost, že z lékařských nálezů vyplývá, že se jedná o stav, kdy není respektováno doporučení přestat kouřit, není zvolena horní hranice pásma, pokles pracovní schopnosti je stanoven na 25 %.
24. PK MPSV ČR hodnotí odlišně od lékaře OSSZ i ČSSZ s ohledem na skutečnost, že prokázaná tíže plicního onemocnění je středně těžká.
25. PK MPSV ČR pak uzavřela, že u žalobce se tedy k datu vydání napadeného rozhodnutí nejedná o invaliditu dle platné legislativy.
26. Podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/1995 Sb., v platném znění pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Posouzení věci krajským soudem.

27. **Žaloba není důvodná.**
28. Provedeným dokazováním, a to posudkem PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 5.8.2020 vzal soud za prokázáno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ Praha žalobce nebyl invalidní. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce nastal k uvedenému datu ve výši 25 %, což žádnému stupni invalidity neodpovídá (aby odpovídal minimálně I. stupni invalidity, musel by nastat pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně ve výši 35 %).
29. Soud při rozhodování ve věci vyšel z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně z 5.8.2020, neboť tento posudek pokládá za posudek, který objektivně zhodnotil zdravotní stav žalobce, vyšel ze všech dostupných odborných lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobce a jedná se proto o posudek celistvý a přesvědčivý, o jehož závěru nebylo důvodu pochybovat.
30. Proto se soud nemohl ztotožnit s žalobními námitkami žalobce o tom, že jeho zdravotní stav invaliditě odpovídá.
31. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
32. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány a pokud jde o žalovanou, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel

zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9. září 2020

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně